

Billeder fra Japan.

En original Fiskefangst.

Smukt og morsomt Naturbillede fra de gules Verden.

Altsaa gør vi en lille Tur til Japan.

Men i Dag har vor Fotograf ogsaa noget ganske særlig interessant at byde paa. Efter at vi har set de smaa Japanere i deres Parker, hvor de fodrer de tamme Dyrehjorde, sejler paa Floderne og Kanalerne i deres bitte smaa Baade, som paa en pudsig Maade giver os et Billede af al Tings Lidenhed i dette henrivende Dukke-land, tager han os med paa en Fisketur. Og det er ikke en Fisketur, som vi kender den her hos os med Medesnør og Net — nej, som man i gammel Tid jagede med Falke, fisker Japanerne med Dykkerfugle. Arten minder noget om Pingviner, Japanerne kalder den *Kormoranen*.

Man tøjrer Fuglefokken med Snøre til Baaden og lader Fuglene selv dykke og indfange Fiskene, som de opbevarer i en Sæk paa Halsen. Naar Sækken er fuld, haler man Fuglen ind og tømmer den. Det er alt!

Og har man en god Fugleflock, kan man paa denne Maade meget snart indfange flere Fisk end med Net eller Snøre.

Den store Middag.

I Hovedrollerne: Hr. Carl Alstrup og Fru Fritz Petersen.

Dansk Lystspil.

Hr. og Fru Brun vil indbyde til stor Middag — den aarlige Middag, ved hvilken de skal se Sørensens og Hansens og Nielsens og Olsens, hos hvem de i Aarets Løb har været inviteret, og hvem de derfor nu skylder en Geninvitation.

Indbydelserne til den store Middag udskrives under omhyggelig Hensynstagen til alle Forhold af diplomatisk Natur.

Det gaar jo ikke an at invitere Per og Povl samtidig, naar man véd, at Per og Povl ikke kan fordrage hinanden.

Endelig er det vanskelige Arbejde dog overstaet og Hr. Brun lover at besøge dem lagt i Postkassen. Han stikker dem i Frakkelommen — og glemmer dem.

Han træffer nemlig en god Ven, med hvem han fornyer Bekendtskabet, som i den Grad beslaglægger hans Interesse, at han ikke spilder Indbydelserne, som ligger i Lommen paa hans Vinterfrakke, en eneste Tanke.

Det er i April Maaned, Varmen ligger i Luften.

Da Hr. Brun kommer hjem, tørrer han Sveden af sin Pande og siger til Pigen, som tager imod ham for at hjælpe ham af med Overtøjet:

— Hæng med det samme min Sommerfrakke frem. Det er altfor varmt til at gaa med Vinterfrakke!

Den store Dag oprinder.

Fru Brun har faaet syet en ny Kjole. Hun er bleven omhyggelig friseret. Humøret er feststemt.

I Køkkenet arbejder Kokkepigen og en i Dagens Anledning engageret Kogekone.

I Spisestuen staar Lejetjenerne opstillet.

Under Fru Bruns personlige Overledelse er Bordet blevet festligt dekoreret. Hr. Brun har med Flid indstuderet Bordtalen, som skal forøge hans Ry som oratorisk Geni.

Alt er i Orden — klappet og klart.

Men Gæsterne bliver borte. De er inviteret til Klokken 6. — Klokken er allerede langt over Tiden, men endnu har ingen meldt sig.

Hr. Brun gaar op og ned over Gulvet og skælder ud paa de hensynsløse Mennesker, som saa uforskammet lader vente paa sig. Fru Brun bliver mere og mere nervøs. De er begge skrupsultne.

Da Klokken er syv, og Gæsterne endnu ikke har indfundet sig, møder Køkkenpersonalet op i sluttet Trop. Kogekonen fører Ordet. Hun vil ikke længere paatage sig Ansvar for Maden.

— Godt, siger Hr. Brun, henvendt til det samlede Personale, her har De Deres Betaling. Hvis De forresten vil tage til Takke med, hvad Huset formaar, vil De gøre mig en Glæde ved at spise den Mad, Gæsterne skulde have haft.

De tjenende Aander lader sig ikke dette sige to Gange. De anbringer sig omkring Bordet og tager for sig af de lækre Retter. Og da Stemningen er bedst, træder Husets Herre ind og fremsiger den velindstudere Tale:

— Mine Damer og Herrer.

Den store Middag.

I Hovedrollerne: Hr. *Carl Alstrup* og Fru *Fritz Petersen*.

Dansk Lystspil.

Hr. og Fru Brun vil indbyde til stor Middag — den aarlige Middag, ved hvilken de skal se Sørensens og Hansens og Niensens og Olsens, hos hvem de i Aarets Løb har været inviteret, og hvem de derfor nu skylder en Geninvitation.

Indbydelserne til den store Middag udskrives under omhyggelig Hensynstagen til alle Forhold af diplomatisk Natur.

Det gaar jo ikke an at invitere Per og Povl samtidig, naar man véd, at Per og Povl ikke kan fordrage hinanden.

Endelig er det vanskelige Arbejde dog overstaaet og Hr. Brun lover at besørge dem lagt i Postkassen. Han stikker dem i Frakkelommen — og glemmer dem.

Han træffer nemlig en god Ven, med hvem han fornyer Bekendtskabet, som i den Grad beslaglægger hans Interesse, at han ikke spilder Indbydelserne, som ligger i Lommen paa hans Vinterfrakke, en eneste Tanke.

Det er i April Maaned, Varmen ligger i Luften.

Da Hr. Brun kommer hjem, tørrer han Sveden af sin Pande og siger til Pigen, som tager imod ham for at hjælpe ham af med Overtøjet:

— Hæng med det samme min Sommerfrakke frem. Det er altfor varmt til at gaa med Vinterfrakke!

Den store Dag oprinder.

Fru Brun har faaet syet en ny Kjole. Hun er bleven omhyggelig friseret. Humøret er feststemt.

I Køkkenet arbejder Kokkepigen og en i Dagens Anledning engageret Kogekone.

I Spisestuen staar Lejetjenerne opstillet.

Under Fru Bruns personlige Overledelse er Bordet blevet festligt dekoreret. Hr. Brun har med Flid indstuderet Bordtalen, som skal forøge hans Ry som oratorisk Geni.

Alt er i Orden — klappet og klart.

Men Gæsterne bliver borte. De er inviteret til Klokkeren 6. — Klokkeren er allerede langt over Tiden, men endnu har ingen meldt sig.

Hr. Brun gaar op og ned over Gulvet og skælder ud paa de hensynsløse Mennesker, som saa uforskammet lader vente paa sig. Fru Brun bliver mere og mere nervøs. De er begge skrupsultne.

Da Klokkeren er syv, og Gæsterne endnu ikke har indfundet sig, møder Køkkenpersonalet op i sluttet Trop. Kogekonen fører Ordet. Hun vil ikke længere paatage sig Ansvar for Maden.

— Godt, siger Hr. Brun, henvendt til det samlede Personale, her har De Deres Betaling. Hvis De forresten vil tage til Takke med, hvad Huset formaar, vil De gøre mig en Glæde ved at spise den Mad, Gæsterne skulde have haft.

De tjenende Aander lader sig ikke dette sige to Gange. De anbringer sig omkring Bordet og tager for sig af de lækre Retter. Og da Stemningen er bedst, træder Husets Herre ind og fremsiger den velindstuderede Tale:

— Mine Damer og Herrer.

The Guestless Dinner Party.

THE RESULT OF HUBBY'S FORGETFULNESS.

MR. AND MRS. BROWN arrange to give a dinner party, and the former goes out to post the invitations. On the way he meets an old friend, and is so intent in conversation that he forgets to fulfil that mission. Returning home, he instructs the maid to put away his winter overcoat and to get out his summer one, owing to the spell of warmth. The day of the dinner arrives, and there is bustle and confusion among the recruited army of domestics in the kitchen, while Mr. and Mrs. Brown, the latter resplendent in a new gown for the occasion, anxiously await their guests in the drawing room. The time fixed for dinner arrives—still no guests have turned up. The dinner is constantly delayed until at length cook and her staff revolt, contending that everything is spoiling. They are piqued by the instructions of Mrs. Brown, and eventually demand payment for their services from Mr. Brown, preparatory to leaving the establishment. Mrs. Brown finds refuge in tears, while Mr. Brown doles out to the domestics, and then in a spirit of caprice, suggests that

before they leave they may as well devour the dinner they have prepared. Mrs. Brown is still in tears what time the dinner is being eaten in the dining room by the ecstatic staff, but Mr. Brown fidgets. His memory has been stirred and he goes to the wardrobe and extracts the unposted letters from his coat pocket. Like a dutiful husband, he takes them to his wife and tries to explain away his transgression, but she flies into a rage, and after telling him what she thinks of him, leaves for her own room, where she can give unbridled vent to her feelings. Mr. Brown enters the dining room, and looks on with a patronising smile as the staff play havoc with the wine and comestibles. Mrs. Brown afterwards finds him contributing to the success of the domestics' festivities, but her frowns are changed when, with a diplomatic thoughtfulness, employers and employees mutually pledge each others' healths. Gradually the humour of the situation forces itself upon Mrs. Brown as it has upon her husband, and the film closes with general mirth.

LENGTH 925 FT.

RELEASED THURSDAY, APRIL 30, 1913.

Den store Middag.

Hr. og Fru Brun vil indbyde til stor Middag - den aarlige Middag, ved hvilken de skal se Sørensens og Hansens og Nielsens og Olsens, hos hvem de i Aarets Løb har været inviteret og hvem de derfor nu skylder en Geninvitation. Indbydelserne til den store Middag udskrives under omhyggelig Hensyntagen til alle Forhold af diplomatisk Natur. Det gaar jo ikke an at invitere Per og Povl samtidig, naar man ved, at Per og Povl ikke kan fordrage hinanden. Endelig er det vanskelige Arbejde dog overstaet, og Hr. Brun lover at besørge dem lagt i Postkassen. Han stikker dem i Frakkelommen - og glemmer dem. Han træffer nemlig en god Ven, med hvem han fornyer Bekendtskabet, som i den Grad beslaglægger hans Interesse, at han ikke spilder Indbydelserne, som ligger i Lommen paa hans Vinterfrakke, en eneste Tanke.

Det er i April Maaned. Varmen ligger i Luften. Da Hr. Brun kommer hjem, tørrer han Sveden af sin Pande og siger til Pigen, som tager imod ham for at hjælpe ham af med Overtøjet:

-Hæng med det samme min Sommerfrakke frem. Det er altfor varmt til at gaa med Vinterfrakke!

Den store Dag oprinder. Fru Brun har faaet syet en ny Kjole. Hun er bleven omhyggelig friseret. Humøret er feststemt. I Køkkenet arbejder Kokkepigen og en i Dagens Ahledning engageret Kogekone. I Spisestuen staar Lejetjenerne opstillet. Under Fru Bruns personlige Overledelse er Bordet blevet festligt dekoreret. Hr. Brun har med Flid indstuderet Bordtalen, som skal forøge hans Ry som oratorisk Geni.

Alt er i Orden - klappet og klart. Men Gæsterne bliver borte. De er inviteret til Kl.6. Klokken er allerede langt over Tiden, men endnu har ingen meldt sig. Hr. Brun gaar op og ned over Gulvet og skælder ud paa de hensynsløse Mennesker, som saa uforskam-

(Den store Middag)

- 2 -

met lader vente paa sig. Fru Brun bliver mere og mere nervøs. De er begge skrupsultne.

Da Klokken er syv, og Gæsterne endnu ikke har indfundet sig, møder Køkkenpersonalet op i sluttet Trop. Køgekonen fører Ordet. Hun vil ikke længere paatage sig Ansvaret for Maden.

-Godd, siger Hr. Brun, henvendt til det samlede Personale, her har De Deres Betaling. Hvis De forresten vil tage til Takke med, hvad Huset formaar, vil De gøre mig en Glæde ved at spise den Mad, Gæsterne skulde have haft.

De tjenende Aander lader sig ikke dette sige to Gange. De anbringer sig omkring Bordet og tager for sig af de lækre Retter. Og da Stemningen er bedst, træder Husets Herre ind og fremsiger den velindstuderede Tale:

-Mine Damer og Herrer.....

NORDISK
KOMPAGNI
KØB/HAGE/

COGNAC BARCELONA 2011
VANGER PARIS MICH

STROGSTRASSE 13
København N
Tlf. 33 12 12

**A/s NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
COPENHAGEN**

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Teleph.: Amt Mpl. 10191.

Das grosse Diner.

- - - - -

Herr und Frau Braun sind damit beschäftigt, Einladungen zu ihrem grossen Jährlichen Diner ergehen zu lassen. Nach vollendeter Arbeit verspricht Herr Braun die Briefe auf die Post zu bringen; er steckt sie auch in die Tasche, vergisst dieselben dann aber ganz und gar. Auf der Strasse trifft er nämlich einen guten Freund, den er lange nicht gesehen hat, und der Freund interessiert ihn so sehr, dass er garnicht mehr an die Briefe denkt.

Wir sind im Monat April. Der Frühling ist im Anzuge. Schwitzend kommt Herr Braun nach Hause und verlangt einen Sommerüberzieher, da der Wintermantel ihm zu heiss wird. Er gedenkt aber nicht der Briefe die sich noch im Wintermantel befindet.

Der grosse Tag ist da. Frau Braun hat sich ein neues Kleid machen lassen, sich hübsch frisieren lassen und ist guter Laune.

In der Küche und im Speisezimmer herrscht fieberhafte Tätigkeit.

Der Tisch ist festlich gedeckt und decoriert. Herr Braun hat eine glänzende Tischrede einstudiert; Alles ist jetzt bereit, aber die Gäste bleiben aus.

Herr Braun geht schimpfend auf und ab. Er hat einen Wolfshunger, und die vermutete Rücksichtslosigkeit der Gäste macht ihn wütend. Frau Braun wird mehr und mehr nerveus.

Jetzt schlägt er sieben Uhr. Die Gäste sind noch immer nicht erschienen, Das ganze Küchenpersonal wird aufgereggt: "Wenn jetzt nicht gegessen wird, -sagt die Köchin - bürgen wir für nichts." -Gut! antwortete Herr Braun", hier ist Ihr Geld". "Wenn Sie im Ubrigen mit dem, was mein Haus Ihnen zu bieten vermag, vorlieb nehmen wollen, so bitte ich Sie, anstatt der Gäste, bei uns zu speisen! " Die Bediensteten lassen sich dies nicht zweimal sagen. Sie nehmen Platz und greifen zu. Und der Herr des Hauses beginnt seine wohl instruierte Tischrede: "Meine Damen und Herren". . .

**A/S NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
COPENHAGEN**

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Teleph.: Amt Mpl. 10191.

LE GRAND DÎNER .

Monsieur et Madame Lebrun veulent faire une invitation à un grand dîner, le grand dîner annuel auquel assisteront les familles chez lesquelles au cours de l'année ils ont été invité, et à qui ils doivent rendre leur politesse. Les invitations pour le grand dîner sont écrites avec beaucoup de soins, et sous toutes les formes diplomatiques. Il faut prendre soin aux personnes que l'on veut réunir.

Enfin ce difficile travail est fait, et M. Lebrun se charge de porter les invitations à la poste. Il les fourre dans sa poche, et les oublie. En effet il rencontre un bon ami, avec lequel il renouvelle connaissance.

Nous sommes au mois d'avril. Il fait chaud. Quand M. Lebrun rentre chez lui, il s'éponge le front, et dit à la bonne: - Prenez mon pardessus d'été, celui-ci est trop chaud maintenant!

Le grand jour arrive. Mme Lebrun s'est fait faire une nouvelle robe. Elle s'est fait soigneusement coiffer, et l'humeur est excellente. Dans la cuisine on travaille ferme. On a engagé une cuisinière extra, et un garçon pour faire le service. Sous la direction personnelle de Mme Lebrun la table a été festivement décorée. Mme Lebrun a étudié un toast qui doit faire sa renommée comme génie oratoire. Tout est prêt, mais les invités n'arrivent pas. Ils devraient être là à six heures.

L'heure est depuis longtemps dépassée, mais personne. M. Lebrun arpente le parquet, et jure après ces gens sans égard qui se font attendre d'une manière si honteuse. Madame devient de plus en plus nerveuse. Ils meurent de faim.

Quand sept heures sonnent, et que les invités ne

Den store Middag - Fransk - 3 -

sont pas encore arrivés, tout le personnel de la cuisine arrive affamé, conduit par la cuisinière. Elle ne veut plus avoir de responsabilité pour le manger. - Bien! dit M. Lebrun, Voilà votre paiement! Si vous voulez, vous pouvez même me faire plaisir en prenant le dîner qui était destiné aux invités. Les domestiques ne se le font pas répéter deux fois. Ils se mettent à table, et dégustent les mets délicats, et quand l'humeur est meilleure, le maître de la maison se lève et commence son toast: - Mesdames, Messieurs!

----- o o o o o -----

NORDISK FILMS CO.

COPENHAGUE

BERLIN LONDRES NEW YORK PARIS

VIEENNE BUDAPEST MOSCOW

BARCELONE ROMA

A/s NORDISK FILMS CO.
COPENHAGUE

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.
VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU.
BARCELONE. SOFIA.

